

Arrest

nr. 301 289 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. REYNAERTS
Koninklijkelaan 60
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 6 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2023.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023, waarbij de behandeling van de zaak wordt verdaagd naar de terechtzitting van 18 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. AKMESE *loco* B. REYNAERTS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 22 december 2023.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 9 januari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, wordt op 29 november 2019 in België erkend als vluchteling.

1.2. Op 22 juni 2021 wordt verzoeker door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar wegens diefstal met geweld en bedreiging onder verzwarende omstandigheden, wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden en bedreigingen door gebaren.

1.3. Op 22 september 2021 ontvangt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een schrijven waarin de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal verzoekt om de mogelijkheid om verzoekers vluchtelingenstatus in te trekken op basis van de artikelen 49, § 2, tweede lid en 55/3/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te evalueren, omwille van de hierboven, onder punt 1.2., aangehaalde definitieve veroordeling.

1.4. Op 25 maart 2022 wordt verzoeker gehoord door het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) teneinde hem de gelegenheid te geven om mondeling op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van zijn status.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 26 april 2022 de beslissing tot intrekking van de aan verzoeker verleende vluchtelingenstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend aan verzoeker wordt betekend, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart Oeigoer te zijn, de Chinese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Yengierik, Awat district, Aksu prefectuur, Xinjiang Oeigoerse Autonome Regio, Volksrepubliek China. U bent soennitisch moslim. U ging naar school tot het lager middelbaar, volgde nadien in Aksu stad een koksopleiding en werkte er in een restaurant van 2012 tot 2014.

Uw oudste broer ging in Hotan op illegale wijze Arabisch leren en de Koran bestuderen. Hij werd daar in 2011 opgepakt, kreeg 12 jaar gevangenisstraf en zou intussen omgekomen zijn. Uw vader was betrokken bij de moskee in het dorp en werd daar in 2013 opgepakt. Hij overleed in 2014 in de politiecel. Wanneer u en uw andere broer een onderzoek wilden doen bij de autoriteiten in Aksu werden jullie door de lokale politie vastgehouden. Na 2 maanden werd u vrijgelaten, uw broer pas later.

Daarop verliet u in 2014 het land op illegale wijze en vestigde zich in Turkije. U verkreeg er een verblijfstitel en huwde er in oktober 2015 met uw huidige echtgenote, R. A. Uw vrouw en jullie zoontje verblijven heden in Turkije.

In april 2019 reisde u vanuit Turkije, over Griekenland, de Balkan, Italië en Frankrijk verder door naar België, waar u aankwam op 3 juni 2019. U diende hier op 6 juni 2019 een verzoek in om internationale bescherming en werd op 29 november erkend als vluchteling omwille van uw vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten.

Op 22 juni 2021 werd u door de Correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar wegens diefstal met geweld en bedreiging met verzwarende omstandigheden, wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden en bedreigingen door gebaren.

Op 22 september 2021 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Vervolgens werd u op 25 maart 2022 nogmaals gehoord door het CGVS in de gevangenis van Wortel. U minimaliseert daarbij uw aandeel in de bewuste feiten en geeft aan de strafmaat overdreven te vinden. Verder verklaart u niet terug te kunnen naar China, waar u vreest vermoord of gearresteerd te zullen worden door de autoriteiten. U koestert geen vrees ten aanzien van Turkije zelf, maar geeft aan dat uw verblijfstitel er niet meer geldig is en vreest daarom van daaruit teruggestuurd te kunnen worden naar China. U legde geen nieuwe documenten neer ter staving van uw verklaringen.

B. Motivering

U werd op 29 november 2019 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank van Antwerpen van 22 juni 2021. Uit dit vonnis blijkt dat u

definitief veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar voor diefstal met geweld en bedreiging met verzwarende omstandigheden, wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden en bedreigingen door gebaren.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 22 juni 2021.

Uit de feitenvaststelling blijkt dat u in de nacht van 22 op 23 maart 2020 betrokken was bij een gewelddadige overval (home-invasion) gepleegd in een Chinees (wok)restaurant met daarboven woonvertrekken te Zoersel. De bewoners werden omstreeks 2.00 uur opgeschrikt door een vijftal daders. De slachtoffers (waaronder 2 minderjarige kinderen) werden overmeesterd in hun slaapkamer terwijl zij aan het slapen waren. De daders zonderden de kinderen en een aanwezige vriend (werknemer) af van de ouders. De bewoners werden gekneveld met colsonbandjes en tape, en werden bedreigd met messen en een vuurwapen. De vader werd afgezonderd in het toilet en verschillende malen gestampt. De moeder werd in bedwang gehouden in de slaapkamer. Zij werd meermaals geslagen. De daders vroegen naar juwelen en geld. Na ongeveer een tweetal uur verlieten ze het pand. De buit bedroeg enkel geld.

De rechtbank achtte het mededaderschap in uw hoofde (evenals in hoofde van de andere beklaagden) bewezen en oordeelde: "De feiten zijn bijzonder ernstig ...De feiten getuigen van een volstrekte normvervaging en een manifest gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit en de eigendomsrechten van de slachtoffers. Zulke feiten dragen bij tot het onveiligheidsgevoel van anderen. Beklaagden hebben de slachtoffers in de rust van hun eigen woning gestoord, waarbij zij gekneveld werden en gewond raakten, wat uiterst traumatiserend is geweest." (zie vonnis p. 16)

De rechtbank houdt bij het bepalen van de strafmaat rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin deze plaatsvonden en de traumatische gevolgen voor de slachtoffers, de persoonlijkheid, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van iedere beklaagde. U beschikte over een blanco strafregister. De rechtbank ging voorts niet in op de door u gevraagde milde, uitgestelde bestraffing, rekening houdend met de reeds door u ondergane voorlopige hechtenis, vermits dit "een onvoldoende sterk signaal naar hen toe is dat de bewezen verklaarde feiten ontoelaatbaar zijn. Beklaagden geven blijk van een criminele ingesteldheid, een eerder beperkt schuldinzicht en een totaal gebrek aan normbesef of empathisch vermogen. Er valt niet in te zien hoe de hierna bepaalde straf de sociale of professionele reclassering van beklaagden in het gedrang zou kunnen brengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, waarbij geweld als vanzelfsprekend werd beschouwd.

Gelet op de aard en de ernst van de feiten is enkel een strenge, effectieve gevangenisstraf een gepast signaal. Een dergelijke straf staat in verhouding tot de maatschappelijke afkeuring van de gepleegde feiten." (zie vonnis, p. 18)

Niettegenstaande de vaststelling dat het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd dermate ernstig is dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt, was er in het vonnis sprake van een criminele ingesteldheid waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk crimineel gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen, en dat u er niet voor terugschrikt om geweld te gebruiken. Uw gedrag getuigt van een gebrek aan normbesef en een gewelddadige, gevaarlijke persoonlijkheid.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 3 maart 2022 opgeroepen om op 25 maart 2022 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS in de gevangenis van Wortel.

Gevraagd naar de redenen waarom u uw statuut diende te behouden geeft u aan dat uw leven anders voorbij is. U zou dan namelijk uw vrouw en kind niet kunnen gaan bezoeken in Turkije, die u ook graag naar België had willen laten overkomen. Verder geeft u aan niet meer te zullen kunnen werken in België. Voorts verklaart u te vrezan teruggestuurd te kunnen worden naar China en daar dan vermoord of opgesloten te zullen worden door de autoriteiten omwille van uw etnische achtergrond, religie en illegaal vertrek (zie Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) CGVS dd. 25 maart 2022, pp. 8-9). Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw vluchtelingenstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat u een gevaar bent voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).

Evenzeer beweerde u slechts een minimale rol te hebben gespeeld in de bewuste feiten waarvoor u bent veroordeeld en verklaarde u de strafmaat overdreven te vinden, waarmee u te kennen geeft geen gevaar voor de samenleving te vormen. Hoe dan ook doet dit geen enkele afbreuk aan het feit dat u veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf. Bovendien dient opgemerkt dat u geenszins spijt betuigt over uw aandeel in de bewuste feiten, hetwelk volgens het vonnis van de correctionele rechtbank wel degelijk groter was dan u wilde doen uitschijnen ten aanzien van het CGVS. U leek vooral begaan met de gevolgen voor uw eigen persoon en uw gezin, zonder dat u ook maar één keer bij de gevolgen voor uw slachtoffers leek stil te staan (zie NPO dd. 25 maart 2022, pp.7-11). De ernst van de gepleegde feiten en het problematische aspect ervan, alsook een opvallend gebrek aan empathisch vermogen ten aanzien van de slachtoffers, bevestigen dat een intrekking van uw vluchtelingenstatus gerechtvaardigd is.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Wat betreft de opmerkingen van u of uw advocaat dient aangestipt te worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor de bovenstaande beslissing.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u noch rechtsreeks, noch onrechtstreeks mag teruggeleid worden naar de Volksrepubliek China.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt vooreerst dat niet te ontkennen valt dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 22 juni 2021, waarop de intrekking van de vluchtelingenstatus is gebaseerd, in kracht van gewijsde is getreden doch dat hij tijdens de zitting zichzelf heeft moeten verdedigen. De door hem geraadpleegde advocaat kwam immers niet opdagen. Verder is hij van mening dat hij zijn rechtsmiddelen niet ten volle heeft kunnen uitputten door het gebrek aan rechtsbijstand. Zo tekende hij geen beroep aan bij gebrek aan beter weten. Meerdere andere beklaagden deden dit wel en de straf van de zevende beklaagde werd verlaagd in graad van beroep. Verzoeker is dan ook van oordeel dat hij, gezien hij geen bijstand had van een advocaat en dus ook niet op de hoogte was dat hij beroep kon instellen, zijn rechten van verdediging niet ten volle heeft kunnen benutten.

Vervolgens werpt verzoeker op dat hij nietsvermoedend buiten aan het wachten was op “*de anderen*” terwijl deze zich schuldig maakten aan de feiten. Aangezien “*de anderen*” maar niet terugkwamen is hij de woning binnengegaan, waarna hij vaststelde wat er werkelijk aan de hand was. Verzoeker stelt de feiten absoluut niet te minimaliseren en keurt allerminst goed wat er op die bewuste avond is gebeurd. Hij voert aan zeker en vast spijt te hebben dat hij hierbij betrokken raakte.

Verder haalt verzoeker aan dat er, om te oordelen of hij al dan niet een gevaar voor de maatschappij vormt, ook andere zaken in de beoordeling dienen te worden meegenomen. Eén enkele veroordeling betekent volgens hem namelijk niet dat men een gevaar blijft voor de maatschappij. Zo stond hij in afwachting van zijn proces onder elektronisch toezicht en was er in deze periode geenszins sprake van

nieuwe feiten of van enige andere problemen. Daarnaast, aldus verzoeker, werd er in de penitentiaire inrichting van Wortel een verslag opgesteld door de psychosociale dienst (stuk 3 bij het verzoekschrift). In dit verslag worden onder meer de criminogene domeinen geanalyseerd en eventuele tegenaanwijzingen besproken. Het gevaar op recidive wordt in dit verslag laag ingeschat, zo stelt verzoeker, waardoor hij volgens de psychosociale dienst duidelijk geen gevaar voor de samenleving vormt. Bovendien is er geen enkele aanwijzing dat hij de slachtoffers zou lastigvallen. Daarnaast, nog steeds volgens verzoeker, wordt hij in de gevangenis omschreven als een erg rustig persoon die geen problemen veroorzaakt en die een erg moeilijke jeugd heeft gehad. Verder uit hij veel spijt naar de slachtoffers toe en werpt hij op niet aanwezig te zijn geweest tijdens de feiten mocht hij geweten hebben wat er te gebeuren stond. Verzoeker besluit dat er, op basis van het verslag gevoegd als stuk 3 bij het verzoekschrift, dan ook van uitgegaan kan worden dat hij, ondanks het vonnis van 22 juni 2021, niet langer als een gevaar voor de samenleving weerhouden kan worden.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- standaardverslag psychosociale dienst FOD Justitie *d.d.* 19 januari 2022 (stuk 3).

2.2.2. Bij de nota met opmerkingen van de verwerende partij zijn geen stukken gevoegd.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd volgende bijkomende stukken:

- arbeidsovereenkomst *d.d.* 2 maart 2023 (stuk 5);
- vonnis strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen *d.d.* 10 oktober 2022 tot toekenning beperkte detentie (stuk 6);
- aanvangsverslag justitieassistent *d.d.* 29 november 2022 (stuk 7);
- evolutieverslag justitieassistent *d.d.* 17 januari 2023 (stuk 8);
- beknopte melding justitieassistent *d.d.* 15 februari 2023 (stuk 9);
- huurovereenkomst *d.d.* 15 februari 2023 (stuk 10);
- vonnis strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen *d.d.* 27 februari 2023 tot toekenning elektronisch toezicht (stuk 11);
- aanvangsverslag justitieassistent *d.d.* 24 april 2023 (stuk 12);
- evolutieverslag justitieassistent *d.d.* 2 augustus 2023 (stuk 13);
- positief advies gevangenis directeur *d.d.* 30 augustus 2023 inzake voorwaardelijke invrijheidsstelling (stuk 14);
- evolutieverslag justitieassistent *d.d.* 20 oktober 2023 (stuk 15).

2.2.4. Bij het schriftelijk verslag van de verwerende partij *d.d.* 22 december 2023 zijn geen stukken gevoegd.

2.2.5. Bij de replieknota van verzoeker *d.d.* 9 januari 2024 zijn volgende bijkomende stukken gevoegd:

- advies openbaar ministerie *d.d.* 8 december 2023 inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling (stuk 16);
- proces-verbaal zitting strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen *d.d.* 14 december 2023 (stuk 17).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van diezelfde wet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, §§ 1 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

In de bestreden beslissing komt de commissaris-generaal tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken omdat verzoeker definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, maar wordt geadviseerd dat verzoeker noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen.

2.3.3. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus, in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De wetgever heeft de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet gedefinieerd in 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De wil van de wetgever dient bijgevolg afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden.

De memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming zet op omstandige wijze uiteen dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ geenszins beperkt is tot ‘misdaden’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek:

“Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip “crime”, en niet “infraction”. In de Belgische context verwijst het begrip “crime” op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip “infraction”. Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen “crimes” in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als “bijzonder ernstig.” (zie wetsontwerp, Parl.St. Kamer 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 16-17). Voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ gaf de staatssecretaris er immers “de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.” (zie verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, Parl.St. Kamer 2014-2015, nr. 54-1197/003, p. 24-25). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een ‘misdaad’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het zijn de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor de verzoeker veroordeeld werd die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste

procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet omvat de hypothesen waarin de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus volgens de richtlijn 2011/95 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) kan of moet intrekken. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn en dient aldus richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn, dat handelt over de intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de vluchtelingenstatus, bepaalt in zijn vierde en zesde lid als volgt:

“4. De lidstaten kunnen de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie aan een vluchteling verleende status intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen wanneer:

a) er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;

b) hij een gevaar vormt voor de samenleving van die lidstaat, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

6. Personen op wie lid 4 of lid 5 van toepassing is, genieten de rechten die zijn vastgelegd in de artikelen 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève of daarmee vergelijkbare rechten, voor zover zij in de lidstaat aanwezig zijn.”

2.3.4. De cumulatieve aard van de door het Unierecht gestelde voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan

Het Unierecht voorziet in de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus wanneer de vluchteling een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt, omdat hij definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn bepaalt immers dat de lidstaten de aan een vluchteling verleende status kunnen intrekken(, beëindigen of weigeren te verlenen) wanneer hij een gevaar vormt voor de samenleving waar hij zich bevindt, omdat hij veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in arrest XXX/Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 – en hernomen in arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023 in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 en arrest Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A. in de zaak C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540 beiden van diezelfde datum – geoordeeld dat de vluchtelingenstatus op grond van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn alleen kan worden ingetrokken wanneer aan twee afzonderlijke, cumulatieve voorwaarden is voldaan. Zo moet de verzoeker definitief zijn veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf én dient te worden aangetoond dat deze een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt. De omstandigheid dat aan één van deze twee voorwaarden is voldaan volstaat aldus niet om aan te tonen dat ook aan de tweede voorwaarde is voldaan. Het enkele feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf volstaat niet om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving van de lidstaat waar deze zich bevindt (punt 43-45).

Verder verduidelijkt het Hof van Justitie in voormeld arrest van 6 juli 2023 dat de verwerende partij, respectievelijk de Raad voor de toepassing van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn moeten vaststellen dat de bedreiging die de verzoeker vormt in de zin van dat artikel reëel, actueel en voldoende ernstig is. Het Hof voegt hieraan toe dat het aan de bevoegde autoriteit toekomt om voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval te onderzoeken. Bovendien moet de intrekking van de vluchtelingenstatus een aan die bedreiging evenredige maatregel zijn.

2.3.5. *In casu* ligt de bewijslast bij de verwerende partij die zich op een uitzonderingssituatie beroept. Hierbij dient de commissaris-generaal een zorgvuldig onderzoek te voeren.

In punt 62 van het arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 2023, C-8/22 onderstreept het Hof dat: *“In deze context, en met name gelet op het feit dat artikel 45, lid 3, van richtlijn 2013/32 bepaalt dat het besluit van de bevoegde autoriteit tot intrekking van de internationale bescherming vermeldt op welke feitelijke en juridische argumenten het is gebaseerd, moet de bevoegde autoriteit over alle relevante informatie beschikken en in het licht van die informatie zelf alle specifieke omstandigheden van het geval beoordelen, teneinde de strekking van haar besluit te bepalen en dit volledig te motiveren [zie in die zin arrest van 22 september 2022, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság e.a., C-159/21, EU:C:2022:708, punt 80].”*

Daarenboven bepaalt artikel 49, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet dat: *“De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van artikel 55/3/1 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het overzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid.”*

2.3.6. De eerste voorwaarde van de definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’

2.3.6.1. Het Hof van Justitie spreekt zich in het arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023, in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 – onder meer – uit over de vraag wat verstaan moet worden onder een definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ in de zin van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn en aan de hand van welke criteria een misdrijf als zodanig, te weten ‘bijzonder ernstig’, kan worden aangemerkt.

Het Hof van Justitie oordeelde in dit verband dat artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn alleen kan worden toegepast op een verzoeker die definitief is veroordeeld voor een misdrijf dat gezien de *“specifieke kenmerken”* ervan kan worden geacht *“uitzonderlijk ernstig”* te zijn, in die zin dat het behoort tot *“de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten”*. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de keuzen die in het kader van het strafrechtstelsel van de betrokken lidstaat zijn gemaakt met betrekking tot de aanduiding van de misdrijven die de rechtsorde van de samenleving het meest aantasten (punt 37-38).

Het Hof van Justitie wees er in voornoemd arrest op dat, aangezien artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn ziet op een definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ in het enkelvoud, en zij strikt moet worden uitgelegd aangezien zij een afwijking vormt van de in artikel 13 van voormelde richtlijn geformuleerde regel dat de lidstaten de vluchtelingenstatus verlenen aan derdelanders die voldoen aan de voorwaarden om als vluchteling te worden beschouwd (zie naar analogie HvJ 13 september 2018, Ahmed, C-369/17, ECLI:EU:C:2018:713, punt 52), de toepassing ervan alleen gerechtvaardigd kan zijn in geval van een definitieve veroordeling voor een misdrijf dat afzonderlijk beschouwd onder het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ valt, hetgeen veronderstelt dat het van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten, met dien verstande dat deze mate van ernst niet kan worden bereikt door een cumulatie van afzonderlijke strafbare feiten die op zichzelf geen bijzonder ernstig misdrijf vormen (punt 27 en 39).

Bovendien, aldus het Hof van Justitie, moet bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf waarvoor de verzoeker is veroordeeld rekening worden gehouden met *“alle omstandigheden van het betrokken geval”*. In dit verband is de motivering van de veroordeling van aanzienlijk belang voor de vaststelling van die omstandigheden, voor zover daarin uitdrukking wordt gegeven aan de beoordeling door de bevoegde strafrechter van het gedrag van de verzoeker (punt 40).

Onder de andere omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of een misdrijf de vereiste uitzonderlijke ernst bereikt, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten, zijn naar het oordeel van het Hof van Justitie voorts vooral de aard en de hoogte van de op het misdrijf gestelde straf – en *a fortiori* van de daadwerkelijk opgelegde straf – van essentieel belang (punt 41).

Alleen een misdrijf dat een grond vormde om een straf op te leggen die in het licht van de in de betrokken lidstaat gebruikelijke strafmaat bijzonder zwaar is, kan worden beschouwd als een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ in de zin van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn (punt 42).

Naast de straf die op een misdrijf staat en de feitelijk opgelegde straf dient volgens het Hof van Justitie verder rekening te worden gehouden met de aard van het gepleegde misdrijf, voor zover daaruit blijkt in

welke mate de rechtsorde van de betrokken samenleving is aangetast, en met alle omstandigheden rond het plegen van het misdrijf, onder meer eventuele verzachtende of verzwarende omstandigheden, de vraag of het misdrijf al dan niet opzettelijk is gepleegd en de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade (punt 43).

De aard van de strafprocedure die wordt toegepast om het betrokken misdrijf te bestraffen kan luidens het Hof van Justitie eveneens van belang zijn, meer bepaald indien deze een afspiegeling vormt van de ernst die de met de strafrechtelijke vervolging belaste autoriteiten aan dat misdrijf hebben toegekend. Daarentegen kan geen rekening worden gehouden met de eventuele weerklank van het betrokken misdrijf in de media of bij het publiek, gelet op het feit dat een dergelijke omstandigheid wezenlijk subjectief en bijkomstig van aard is (punt 44-45).

Gelet op hetgeen voorafgaat dient de eerste, afzonderlijke Unierechtelijke voorwaarde om de vluchtelingenstatus te kunnen intrekken, conform voornoemd arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22 aldus te worden opgevat dat er sprake moet zijn van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dat gezien de kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten. Om te beoordelen of een misdrijf waarvoor de betrokken definitief is veroordeeld van een dergelijke ernst is moet rekening gehouden worden met de op dat misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf, de aard van het misdrijf, eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden, de vraag of het misdrijf al dan niet opzettelijk is gepleegd, de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade alsmede met de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure. (punt 48 en HvJ 6 juli 2023, Budesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A, nr. C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 30)

Aangezien, zo weze herhaald, bij de beoordeling van het betrokken misdrijf rekening moet worden gehouden met alle specifieke omstandigheden van het betrokken geval zijn de hiervoor weergegeven beoordelingscriteria niet uitputtend en kunnen zij in voorkomend geval worden aangevuld met verdere criteria (punt 46).

2.3.6.2. Verzoeker wordt bij het in het administratief dossier opgenomen vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 22 juni 2021 veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar wegens diefstal met geweld en bedreiging met verzwarende omstandigheden, wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden en bedreigingen onder gebaren.

Uit de feitenvaststelling in het vonnis van 22 juni 2021 (p. 6-7) blijkt dat verzoeker in de nacht van 22 op 23 maart 2020 betrokken was bij een gewelddadige overval (*home-invasion*) in een Chinees (wok)restaurant te Zoersel met daarboven woonvertrekken. Omstreeks 2 uur 's nachts werden de bewoners van het pand opgeschrikt door een vijftal daders. De slachtoffers, vier meerderjarigen en twee minderjarige kinderen, werden overmeesterd in hun slaapkamer terwijl ze aan het slapen waren. De daders zonderden een aanwezige werknemer en de drie kinderen af van de ouders. De bewoners werden gekneveld met colsonbandjes en tape en werden bedreigd met messen en een vuurwapen. De vader werd afgezonderd in het toilet en verschillende malen gestampt. De moeder werd gekneveld in bedwang gehouden in de slaapkamer en werd meermaals geslagen. De daders vroegen naar juwelen en geld. Na een tweetal uur verlieten de daders het pand met enkel geld als buit.

De op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk opgelegde straf zijn van aard de bijzondere ernstige aard van het misdrijf te ondersteunen.

Artikel 468 van het Belgische Strafwetboek kwalificeert diefstal met geweld als een misdaad met een bestraffing van opsluiting van vijf tot tien jaar. In het vonnis van 22 juni 2021 wordt geoordeeld dat de door verzoeker gepleegde feiten bijzonder ernstig zijn en zich vermengen met eenzelfde misdadig opzet zodat slechts één straf, de zwaarste, dient te worden opgelegd, te weten een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar. Bij het opleggen van de daadwerkelijke straf is rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin deze plaatsvonden en de traumatische gevolgen voor de slachtoffers, de persoonlijkheid, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van verzoeker (p. 17). De rechtbank van eerste aanleg ging niet in op de gevraagde autonome probatiestraf, autonome werkstraf of uitgestelde bestraffing gekoppeld aan probatievoorwaarden gelet op de ontoelaatbaarheid van de gepleegde criminele feiten. Geoordeeld wordt in dit verband dat dit *“een onvoldoende sterk signaal naar hen toe is dat de bewezen verklaarde feiten ontoelaatbaar zijn. Beklaagden geven blijk van een criminele*

ingesteldheid, een eerder beperkt schuldinzicht en een totaal gebrek aan normbesef en empathisch vermogen. Er valt niet in te zien hoe de hierna bepaalde straf de sociale of professionele reclassering van beklaagden in het gedrang zou kunnen brengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, waarbij geweld als vanzelfsprekend wordt beschouwd. Gelet op de aard en de ernst van de feiten is enkel een strenge, effectieve gevangenisstraf een gepast signaal. Een dergelijke straf staat in verhouding tot de maatschappelijke afkeuring van de gepleegde feiten.” (p. 18).

Wat de aard van het misdrijf betreft, blijkt uit het uitgebreid gevoerde strafonderzoek dat verzoeker zonder enige twijfel, net als de zes andere beklaagden, mededader was aan de bijzonder ernstige *home-invasion*. De rechtbank van eerste aanleg acht de feiten en het mededaderschap in verzoekers hoofde bewezen gelet op de feitelijke context, de voorverkenningen, de uitgewisselde berichten en de andere bewijselementen. In het in kracht van gewijsde gegane vonnis wordt dienaangaande geëxpliciteerd dat de feiten wel degelijk gepland en voorbereid waren. Wat verzoeker betreft, die tijdens het vooronderzoek elke betrokkenheid bij de feiten ontkende maar ter terechtzitting geen betwisting meer voerde en aangaf de slachtoffers te hebben gekneveld, blijkt dat zijn jas herkenbaar is op de camerabeelden van de vijf daders op de plaats van het delict, dat zijn DNA-materiaal is aangetroffen op de plaats van het delict, onder meer op een *tiewrap* waarmee één van slachtoffers werd vastgehouden, dat de resultaten van het retroactief telefonieonderzoek en de zendmastbepalingen hem op 22 maart 2020 en ook voorafgaand op de plaats van het delict plaatsen en dat de uitlezing van de gsm-toestellen aantoonde dat hij met de andere beklaagden berichten omtrent de planning en uitvoering van de feiten uitwisselde (p. 15-16). Gelet op het gezag van gewijsde van het vonnis kan verzoeker in het verzoekschrift dan ook niet dienstig voorhouden niet op de hoogte te zijn geweest dat de feiten gepleegd zouden worden, noch kan hij zijn aandeel in de *home-invasion* blijven ontkennen. Het is, gelet op het voorgaande, geenszins ernstig om zijn verantwoordelijkheid en rol in de feiten te trachten te minimaliseren en verzoeker doet met deze verwoede poging geen afbreuk aan het feit dat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De feiten worden door de rechtbank bijzonder ernstig geacht: *“De feiten getuigen van een volstreekte normvervaging en een manifest gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit en de eigendomsrechten van de slachtoffers. Zulke feiten dragen bij tot het onveiligheidsgevoel van anderen. Beklaagden hebben de slachtoffers in de rust van hun eigen woning gestoord, waarbij zij gekneveld werden en gewond raakten, wat uiterst traumatiserend is geweest.” (p. 16).*

In het vonnis van 22 juni 2021 worden meerdere verzwarende omstandigheden weerhouden en in rekening gebracht. Zo werd het misdrijf gepleegd bij nacht, door middel van braak, met gebruik van wapens, door twee of meer personen en met gebruik van een vluchtvoertuig.

In casu was er ook sprake van opzet. Zo blijkt uit het gevoerde strafonderzoek en wordt in het vonnis gesteld dat de criminele feiten werden gepland en voorbereid door middel van voorverkenning, het zich voorzien van wapens en wegwerphandschoenen, het nemen van foto's of opnemen van video's van de slachtoffers om hen te bedreigen en te verhinderen dat zij naar de politiediensten zouden stappen, wat ontgensprekelijk aangeeft dat de criminele feiten met opzet werden gepleegd (p. 15).

Betreffende de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade wijst de Raad erop dat in het vonnis van 22 juni 2021 wordt gesteld dat de slachtoffers in de rust van hun eigen woning zijn gestoord, waarbij zij gekneveld werden, met een vuurwapen bedreigd en gewond raakten, wat uiterst traumatiserend is geweest (p. 16). Onder de slachtoffers bevonden zich bovendien twee minderjarige kinderen, die 's nachts in hun slaapkamer werden overmeesterd toen zij aan het slapen waren en die van hun ouders afgezonderd werden. Niettegenstaande de materiële schade eerder beperkt was aangezien de buit eerder gering was en enkel geld betrof, kan gelet op het voorgaande worden opgemerkt dat de psychologische schade voor de slachtoffers, en niet in het minst voor de twee minderjarige kinderen, niet geringschat kan worden.

Gelet op hetgeen voorafgaat, meer bepaald op de op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk opgelegde straf, de aard van het misdrijf, de meerdere verzwarende omstandigheden, de opzet en de aard en omvang van de veroorzaakte schade, is de Raad van oordeel dat het misdrijf waarvoor verzoeker definitief veroordeeld is bijzonder ernstig is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Aan de eerste, afzonderlijke voorwaarde om overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan. Dit wordt ten andere ook geenszins betwist door verzoeker, noch in zijn verzoekschrift noch in zijn replieknota van 9 januari 2024 waar dit zelfs expliciet als dusdanig wordt gesteld. Waar verzoeker er in de replieknota aan toevoegt dat hij de feiten en geweld in het algemeen absoluut afkeurt en zijn spijt

hierover betuigt, doet dit geenszins afbreuk aan de bijzondere ernst van het misdrijf waarvoor hij definitief is veroordeeld.

Ten overvloede, waar verzoeker in zijn enig middel voorhoudt dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden omdat hij niet door een advocaat vertegenwoordigd werd tijdens de procesvoering en hij bij gebrek aan rechtsbijstand geen beroep aantekende tegen het voormelde vonnis van 22 juni 2021, wenst de Raad nog aan te stippen dat het vonnis definitief is en met gezag van gewijsde is bekleed, wat verzoeker overigens ook zelf aangeeft. Het gebrek aan rechtsbijstand en het niet indienen van hoger beroep doet hieraan geen afbreuk en het stond verzoeker vrij zijn verdediging tijdens de strafprocedure op een alerte en diligente wijze te regelen en om zich, zo gewenst, te verzekeren van de bijstand van een advocaat tijdens het proces en erna.

2.3.7. De tweede voorwaarde van het 'gevaar voor de samenleving' van de lidstaat waarin de verzoeker zich bevindt

2.3.7.1. Noch de Kwalificatierichtlijn, noch de Vreemdelingenwet definiëren het begrip 'gevaar voor de samenleving'.

De rechtspraak van het Hof van Justitie geeft echter aan dat het begrip 'gevaar voor de samenleving' veronderstelt dat er sprake is van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Aldus dient rekening te worden gehouden met het persoonlijk gedrag van de verzoeker. Bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijke bedreiging dienen de verwerende partij en de Raad rekening te houden met alle omstandigheden van het betrokken individuele geval (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 47-65; HvJ 6 juli 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A., C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543, punt 54; HvJ 6 juli 2023, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/AA, C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 32).

Voorts impliceert in het algemeen de vaststelling van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving weliswaar dat bij verzoeker een neiging bestaat om het gedrag dat die bedreiging vormt in de toekomst te handhaven, maar het kan ook zo zijn dat het enkele feit van het gedrag in het verleden voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging (HvJ 6 juli 2023, XXX/tegen commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63; HvJ 2 mei 2018, K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 56). Hieromtrent heeft het Hof van Justitie in eerdere rechtspraak geoordeeld dat dit onder meer het geval is wanneer het gedrag van de verzoeker aantoont dat hij van een houding getuigt die de in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van de Europese Unie bedoelde fundamentele waarden als de menselijke waardigheid en de mensenrechten aantast, wat op zich een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan opleveren (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, punt 60). Deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie ontwikkeld in het kader van de Burgerschapsrichtlijn, doch kan voor de toepassing van de interpretatie van de Kwalificatierichtlijn hiernaar verwezen worden, daar het Hof van Justitie eveneens verwijst naar voormeld arrest in punt 67 van C-8/22. Echter, motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd. Aldus dient er in principe een inschatting gemaakt te worden van een toekomstig gedrag van de verzoeker. Het feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf is van bijzonder belang, aangezien de Uniewetgever specifiek heeft verwezen naar het bestaan van een dergelijke veroordeling en deze, afhankelijk van de omstandigheden rond het plegen van dat misdrijf, kan bijdragen tot de vaststelling van het bestaan van een reële en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63). Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet bijgevolg slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt dat er sprake is van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de samenleving vormt.

Wat in het bijzonder het actuele karakter van een dergelijke bedreiging betreft, volgt uit de rechtspraak van het Hof dat deze gevolgtrekking niet automatisch, louter op basis van het strafblad van de verzoeker, kan worden gemaakt (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64; HvJ 13 september 2016, Secretary of State for the Home Department/CS, C-304/14, ECLI:EU:C:2016:674, punt 41). Er kan geen stelselmatige en automatische koppeling worden gemaakt tussen een strafrechtelijke veroordeling tot een bijzonder ernstig misdrijf en

de intrekking van de vluchtelingenstatus. Wanneer de verzoeker geen redenen aandraagt waarom hij niet langer een bedreiging voor de samenleving vormt, mag de verwerende partij niet zonder meer aannemen dat uit het bestaan van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf blijkt dat de verzoeker een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 65).

Bovendien, hoe meer tijd er is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, des te meer moeten de verwerende partij, respectievelijk de Raad rekening houden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64). Zo kunnen elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging (*mutatis mutandis* HvJ 13 september 2016, Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado, C-165/14, ECLI:EU:C:2016:675, punt 65). De eventuele uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen kan echter, ook na een betrekkelijk lang tijdsverloop, het voortbestaan van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving inhouden (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 58).

2.3.7.2. Verzoeker ontkent dat hij op basis van de één enkele veroordeling een gevaar blijft voor de Belgische samenleving. Hij werpt in het verzoekschrift op dat hij in afwachting van zijn proces onder elektronisch toezicht stond en dat er toen geen sprake was van nieuwe feiten of enige andere problemen. In zijn replieknota stelt hij dat hij sinds zijn detentie steeds correct gedrag vertoont, zowel binnen de gevangenis muren als erbuiten, dat hij stap voor stap zijn leven terug heeft heropgebouwd, dat hij een appartement huurt waar hij alleen woont, dat hij al bijna een jaar een vast contract als keukenmedewerker heeft en dat zijn Nederlands enorm is verbeterd. Volgens verzoeker is er geen enkele aanwijzing dat er nog enig recidivegevaar aanwezig is. Hij werpt op een vlekkeloos traject af te leggen in zijn strafuitvoering waarbij er geleidelijk aan meer gunsten worden toegekend, hetgeen ervoor gezorgd heeft dat hij zich thans volledig gere-integreerd en geresocialiseerd heeft in de maatschappij. Verzoeker is dan ook van oordeel dat er absoluut geen sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving en dat er aldus niet voldaan is aan de tweede voorwaarde om tot de intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota en bij de replieknota volgende stukken die betrekking hebben op de uitvoering van zijn straf waarvoor hij op 22 juni 2021 definitief is veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen: het standaardverslag van de psychosociale dienst van de FOD Justitie van 19 januari 2022 met het oog op uitgaansvergunning en penitentiair verlof waarbij positief wordt geadviseerd voor uitgaansvergunningen en negatief voor het penitentiair verlof, het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen van 10 oktober 2022 tot toekenning van beperkte detentie, het aanvangs- en evolutieverslag en de beknopte melding van de justitieassistent inzake de beperkte detentie van respectievelijk 29 november 2022, 17 januari 2023 en 15 februari 2023, een huurovereenkomst van 15 februari 2023, een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur van 2 maart 2023, het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen van 27 februari 2023 tot toekenning van een elektronisch toezicht en tot afwijzing van een voorwaardelijke invrijheidsstelling, het aanvangs- en evolutieverslag van de justitieassistent inzake het elektronisch toezicht van respectievelijk 24 april 2023 en 2 augustus 2023, het positief advies van de gevangenisdirecteur van 30 augustus 2023 voor toekenning van een voorwaardelijke invrijheidsstelling, het evolutieverslag van de justitieassistent van 20 oktober 2023 inzake het elektronisch toezicht, het negatief advies van het openbaar ministerie van 8 december 2023 voor toekenning van een voorwaardelijke invrijheidsstelling en de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen van 14 december 2023 om de behandeling van verzoekers zaak in voortzetting uit te stellen naar de zitting van 11 februari 2024.

In zijn arrest XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 oordeelde het Hof van Justitie, zo weze herhaald, dat hoe meer tijd er is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, des te meer moeten de verwerende partij, respectievelijk de Raad rekening houden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de

vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging. Zo kunnen elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering, ook al streven strafuitvoeringsmaatregelen een ander oogmerk na dan artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging. De Raad merkt hierbij op dat er ten tijde van het horen van verzoeker over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus nog geen beperkte detentie was toegekend en dat het ommissariaat-generaal over de strafuitvoering dan ook geen bevraging kon houden. Op heden liggen er echter wel heel wat elementen voor inzake de strafuitvoering van verzoeker waarmee in het kader van een *ex nunc* beoordeling rekening dient te worden gehouden.

Uit de samenlezing van het aanvangs- en evolutieverslag en de beknopte melding van de justitieassistent van respectievelijk 29 november 2022, 17 januari 2023 en 15 februari 2023 inzake de op 26 oktober 2022 in werking getreden beperkte detentie van verzoeker blijkt dat de beperkte detentie een goed verloop kende zonder problemen of overtredingen, dat verzoeker voltijds tewerkgesteld was als hulpkok, met ingang van 1 maart 2023 een appartement vond om te huren en op de wachtlijst stond voor het volgen van Nederlandse lessen. Gezien de beperkte detentie kon hij niet terecht bij het CAW voor een psychosociale begeleiding. Verzoeker heeft volgens de justitieassistent de strafuitvoeringsmodaliteit van de beperkte detentie gehanteerd om zijn re-integratietraject in goede banen te leiden. Hij stelde zich hierbij ondernemend en positief op en werkte correct en transparant mee. Uit het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van 27 februari 2023 blijkt dat verzoeker de modaliteit van het elektronisch toezicht werd toegekend, maar dat de voorwaardelijke invrijheidstelling werd afgewezen omdat op dat ogenblik het risico op nieuwe ernstige strafbare feiten nog te groot was. Gesteld werd dat dit eventueel kan veranderen indien zou blijken dat verzoeker in het kader van het elektronisch toezicht alle voorwaarden gedurende een redelijke termijn goed is nagekomen en er sprake is van een zekere stabiliteit in de belangrijkste levensgebieden. Uit de samenlezing van het aanvangsverslag en de evolutieverslagen van de justitieassistent van respectievelijk 24 april 2023 en 2 augustus 2023 en 20 oktober 2023 blijkt dat het elektronisch toezicht waar verzoeker sinds 8 maart 2023 onder staat een positief verloop kent, dat verzoeker zich correct, stipt en vlot bereikbaar opstelt, dat hij voltijds is tewerkgesteld als hulpkok, een appartement huurt, dat er zich geen acute hulpvraag op psychosociaal vlak meer stelt, dat hij in september 2023 gestart is met Nederlandse lessen en reeds enorme stappen heeft gezet op het vlak van Nederlands en dat hij vaak zijn spijt betuigt ten opzichte van de gepleegde feiten, beseft veel leed aan anderen te hebben aangebracht en hoopt dat de samenleving hem kan vergeven. Verzoeker diende een nieuw verzoek in bij de strafuitvoeringsrechtbank voor de modaliteit van de voorwaardelijke invrijheidstelling. De gevangenisdirectie gaf op 30 augustus 2023 een positief advies voor de toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling en is hierin onder meer van mening dat het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten kan worden ondervangen door een goede justitiële opvolging en begeleiding en door stabiliteit op de verschillende levensdomeinen, dat de reclassering correct is uitgewerkt en dat verzoeker zich goed lijkt te hebben gere-integreerd in de maatschappij. Het advies van het openbaar ministerie inzake de gevraagde voorwaardelijke invrijheidstelling van 8 december 2023 luidde negatief. Hiertoe werd evenwel slechts besloten omwille van bij het bij de Raad aanhangige, onderhavige beroep tegen de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker. Uit het proces-verbaal van de zitting van 14 december 2023 van de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen blijkt dat de behandeling van verzoekers zaak in voortzetting is uitgesteld naar de zitting van 11 februari 2024 omwille van de onduidelijkheid in verband met "*het verblijfsrecht*" van verzoeker.

Uit het geheel van de thans voorliggende stukken blijkt dat de strafuitvoering van verzoeker tot op heden een gunstig verloop kent. Evenwel, aangezien er op heden nog geen beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank inzake de door verzoeker aangevraagde voorwaardelijke invrijheidstelling voorligt, blijft de Raad in het ongewisse of verzoeker deze modaliteit zal worden toegekend, laat staan hoe verzoeker zich bij eventuele toekenning hiervan in de praktijk zal gedragen.

Gelet op het geheel van voorliggende elementen in verband met de strafuitvoering van verzoeker dringt een verder onderzoek en desnoods een nieuw persoonlijk onderhoud zich op, ten einde te kunnen bepalen of verzoeker een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek aangewezen is. Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en aangezien de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 april 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,
V. SERBRUYNS,
N. DENIES,

de kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS